

РЕШЕНИЕ

№ 7112

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9654** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] срещу решение № 177978 от 17.08.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НК, 12-ти състав по нахд № 5872/2020г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-006708/27.04.2020г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], с което на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], на основание чл.416, ал.5 във вр. с ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касаторът се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата - [фирма] [населено място] не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е основателна и доказана. Моли същата да бъде уважена.

Предмет на касационно оспорване е решение № 177978 от 17.08.2020 г. по нахд №

5872/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. Установена е следната фактическа обстановка:

С Протокол за извършена проверка с изх. № ПР1940192/30.01.2020г. на [фирма] били дадени 16 броя предписания. При извършване на последваща проверка в периода от 30.01.2020г. до 10.03.2020г. е констатирано, че дружеството в качеството на работодател не е изпълнило предписание № 7, според което работодателят следва да изплати до пълния размер уговореното трудово възнаграждение на В. В. С. за м.август 2019г., съгласно чл.128, т.2 от КТ. Срокът за изпълнение на това предписание изтекъл на 21.02.2020г.. До приключване на проверката дружеството не представило документи, удостоверяващи изпълнение на предписанието, поради което е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

В случая нарушението се свежда до неизпълнение на предписание. Задължителното предписание по чл.404, ал.1, т.1 от КТ представлява принудителна административна мярка по чл.22 от ЗАНН, която след влизането ѝ в сила подлежи на изпълнение. Страните не спорят, че ПАМ не е обжалвана и е влязла в сила. Следователно за ответника по касация е възникнало задължение до 21.02.2020г. да изпълни предписание № 7, според което работодателят следва да изплати до пълния размер уговореното трудово възнаграждение на В. В. С. за м.август 2019г., съгласно чл.128, т.2 от КТ. В хода на последващата проверка, извършена в периода от 30.01.2020г. до 10.03.2020г. [фирма] не е представил доказателства, с които да установи изпълнение на предписанието. Такива са представени с жалбата срещу НП.

Към жалбата са приложени документи, между които и заверени копия на: разчетно-платежна ведомост на [фирма] за м.август 2020г.; трудов договор от 22.01.2019г. между [фирма] и В. В. С.; анекс от 22.01.2019г. към трудовия договор от 22.01.2019г. и допълнително споразумение от 01.08.2019г. към трудовия договор от 22.01.2019г. Въз основа на тези доказателства, които не са оспорени от касатора в производството пред СРС следва да се приеме, че уговореното между страните възнаграждение за м.август 2019г. в размер на 283,00 лв. след приспадане на съответните данъци и осигуровки е изплатено в пълен размер преди издаване на ПАМ.

Действително, за да издаде НП, Дирекция "Инспекция по труда" С. е извършила проверката по документи, които е представило дружеството. Поради непредставяне на всички документи установяващи размера на възнаграждението на С. за м.август 2019г. и пълното му изплащане е издала процесното задължително предписание по чл.404,

ал.1, т.1 от КТ. Несвоевременното представяне на доказателствата не е основание за потвърждаване на НП, макар незаконосъобразността му да следва от бездействието на ответника по касация. Липсата на активност от страна на дружеството в хода на административнонаказателното производство може да се дължи на различни причини, които не са предмет на изследване в настоящото производство. А неоспорването от страна на касатора на представените с жалбата документи към момента на приемането им като доказателства не налага събиране и на други такива. Съдът е събрал всички поискани от страните доказателства.

Предвид изложеното решението на СРС е правилно.

За пълнота следва да се посочи, че основанието за налагане на санкции за всички неизпълнени предписания произтича от разпоредбата на чл.18 от ЗАНН, според която когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. По тази причина неизпълнението на всяко едно от предписанията е основание за налагане на имуществена санкция.

С доказателствата по делото се установява, че с писмо изх.№20014248/11.03.2020г. касаторът е изпратил на управителя на [фирма], 15 броя АУАН. От обратната разписка е видно, че писмото е получено на 28.04.2020г., поради което следва да се приеме че процесният АУАН е връчен на дружеството, макар и след издаване на НП. Късното връчване на акта и неспазването на тридневния срок за подаване на възражение, съгласно чл.44, ал.1 от ЗАНН са възпрепятствали дружеството да представи относимите към казуса документи преди издаване на НП.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

При този изход на делото неоснователна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът не е претендирал разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 177378 от 17.08.2020 г., постановено по нахд № 5872/2020г. по описа на Софийски районен съд, НК, 12-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

